ଭଟିଣ୍ଡା ଉନ୍ନତିକରଣ ନ୍ୟାସ

ବନାମ

ବଲୱନ୍ତ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 1991

[ଏମ୍. ଏଚ୍. କାନିୟା ଏବଂ ପି. ବି. ସାୱନ୍ତ୍ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ବିଧାନଗୁଡିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ପଞ୍ଜାବ ସହର ଉନ୍ନତିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1922ରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894ର ଧାରା 6, 28, 58, 59ର ବିଚାରକୁ ନିଆଗଲା- ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସଂଶୋଧନ - ପଞ୍ଜାବ ସହର ଉନ୍ନତିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1922କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ କି।

ପଞ୍ଜାବ ସହର ଉନ୍ନତିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1922 - ଧାରା 36, 42 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 6, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894- ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ 30.5.1977 ଉପରେ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ 30.6.1980ରେ ବିକାଶ ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁରୀ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶନ - ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6ରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ - ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା।

ଆବେଦନକାରୀ - ଉନ୍ନତିକରଣ ନ୍ୟାସ - ପଞ୍ଜାବ ସହର ଉନ୍ନତିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1922 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିକାଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ 31 ମଇ, 1977, 7 ଜୁନ୍ 1977 ଏବଂ 14 ଜୁନ୍ 1977 ରେ ଦୈନିକ ବକ୍ତୃତାରେ ଏବଂ 30 ମଇ, 1977, 6 ଜୁନ୍ 1977 ଏବଂ 13 ଜୁନ୍ 1977 ରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଦୈନିକ ଅଜିତରେ ଏବଂ 17 ଜୁନ୍ 1977, 24 ଜୁନ୍ 1977 ଏବଂ 1977 ଜୁଲାଇରେ ପଞ୍ଜାବ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜୁନ୍ 30,1980 ରେ ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା ବୋଲି ଏହି ଆଧାରରେ ଦର୍ଶାଇ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିସୂଚନାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅଧିକାର ପତ୍ରକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉନ୍ନତିକରଣ ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **42** ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷର ସମୟ ସୀମା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ; ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, **1894**ର ଧାରା **6** ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଯୋଜନା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏବଂ; ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **6** ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ସମୟରୁ ଅଧିନିୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ସେହି ତାରିଖ ପରେ ଉକ୍ତ ଧାରା ପାଇଁ କୌଣସି ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ **:1.**ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଏକ ବିଧାନ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଧାନରେ ଏକ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାର ତାରିଖ ପରେ ଏପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିଧାନର ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଧାନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଧାନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ଯେପରି ଥିଲା ସେହିପରି ରହିଥାଏ ।**[934F-G]**

2.ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ବିଧାନ ଅନ୍ୟ ଏକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ତାହା କେବଳ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇପାରେ । ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।**[934G]**

3. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପଞ୍ଜାବ ଉନ୍ନତି ଅଧିନିୟମ **1922**ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ, କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ

ସହିତ ଜଡିତ ନୁହେଁ । ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏପରି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜମିର ସାଧାରଣ ଆଇନ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି, ଯଥା, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, ଯାହାକୁ ପଞ୍ଜାବ ସହର ଉନ୍ନତିକରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କେବଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଧାରାଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆଇନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଧାରା ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ଧରିହେବ ନାହିଁ ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିନୀୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଯଥା ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମୟରେ, ଏକ ବିରୋଧାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ।**[934G- C]**

4. ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **4 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଧାରା **42** ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ, ଯେପରିକି ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **6**ରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀର ଖଣ୍ଡ **(2)** ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ**(1)** ଅନୁଯାୟୀ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **36** ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି ଉନ୍ନତି ଯୋଜନାର ଅଧିସୂଚନାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **4**ର ଉପ-ଧାରା **(1)** ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ପରି ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ଏବଂ ସମାନ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ। ଉକ୍ତ ଆଇନର ଧାରା **36** ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **36 (2) (a)** ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର କିମ୍ବା ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏପରି ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଦୈନିକ 'ଅଜିତ'ରେ **30** ମଇ, **1977** ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **42** ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା **30** ମଇ, **1980** ରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ । ବାସ୍ତବରେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **42** ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ, ଜୁନ୍ **30,1980** ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମୟ ବହିର୍ଭୂତ ଥିଲା । **[935C-F]**

ମହିନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, ***[1979] 2 ଏସ. ସି. ଆର. 1038*** *ଏବଂ ଭାରତ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସଚିବ ପରିଷଦ ବନାମ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ସମବାୟ ବୀମା ସମାଜ ଲିମିଟେଡ୍,* ***[1958] ଆଇ. ଏ. 259, 267*** **ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3574/1991 ।

ଏଲ୍. ପି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 127/1983ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5.9.1990 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା, ଧ୍ରୁବ ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଅମନ ଭଚେର ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଓ. ପି. ଶର୍ମା, କେ. ଆର. ଗୁପ୍ତା, ବିବେକ ଶର୍ମା, ଆର. ସି. ଗୁବ୍ରେଲେ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ନାନିତା ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କାନିଆ, ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା । ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତର୍କକୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ, ଭଟିଣ୍ଡା ଉନ୍ନତିକରଣ ନ୍ୟାସ, ପଞ୍ଜାବ ସହର ଉନ୍ନତିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1922 (ଏହାପରଠାରୁ "ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିକାଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ନୋଟିସ୍, ଉକ୍ତ ଧାରାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିବରଣୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି, 31 ମଇ 1977, 7 ଜୁନ୍ 1977 ଏବଂ 14 ଜୁନ୍ 1977 ରେ ଦୈନିକ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିଗୁଡିକ ସ୍ଥାନୀୟ ଦୈନିକ ଅଜିତରେ 30 ମଇ 1977, 6 ଜୁନ୍ 1977 ଏବଂ 13 ଜୁନ୍ 1977 ରେ ଏବଂ ପଞ୍ଜାବ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ 17 ଜୁନ୍ 1977, 24 ଜୁନ୍ 1977 ଏବଂ 1977 ଜୁଲାଇରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜୁନ୍ 30, 1980 ରେ ଉକ୍ତ ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ନୋଟିସ୍ ଏବଂ ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦେୱାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 2508/1982ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ, ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନରୁ ତିନି ବର୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଏହା ଆଇନଗତ ମନ୍ଦ

ଥିଲା । ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମର୍ଥନ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ଯିଏ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ 30 ଜୁନ୍, 1980 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ ଏକ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନ ଉକ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଉକ୍ତ ଅଧିକାର ପତ୍ରକୁ ବାତିଲ କରି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମେହେଟ୍ଟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷର ସମୟ ସୀମା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 ର ଧାରା 6 ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ ପ୍ରଶ୍ନାଧୀନ ଯୋଜନା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ, ବସ୍ତୁତଃ, ଉକ୍ତ ଆଇନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା 1922 ରେ ଅଧିନିୟମିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ସେହି ତାରିଖ ପରେ ଉକ୍ତ ଧାରା ପାଇଁ କୌଣସି ସଂଶୋଧନ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1984ରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମରେ ଉପରୋକ୍ତ ତିନି ବର୍ଷର ସମୟ ସୀମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ ହେବାର ବହୁ ଦିନ ପରେ, ଏହାପରଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏହା କୌଣସି ଆବେଦନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଶ୍ରୀ ମେହେଟ୍ଟାଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନାର ସଠିକତା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ ଯାହା ଏକ ଯୋଜନାରେ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ । ଉକ୍ତ ଧାରା ଉପ-ଧାରା (2) ଖଣ୍ଡ (i) ଅନୁଯାୟୀ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଯୋଜନା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା

36 ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି, ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାସ ଉକ୍ତ ଧାରା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବରଣୀକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ଉକ୍ତ ଧାରାର ଉପ-ଧାରା (2) ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରେ:

(2) ନ୍ୟାସ :

"(a) ଧାରା 78 ରେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏବଂ ଏକ ଖବରକାଗଜ କିମ୍ବା ଖବରକାଗଜଗୁଡିକରେ କ୍ରମାଗତ ତିନି ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାର ସମୟର ବିବୃତ୍ତି ସହିତ ସାପ୍ତାହିକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ କାରଣ କରେ......" ।

ଧାରା 42 ର ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଜନାର ମଞ୍ଜୁରିକୁ ସୂଚିତ କରିବେ ଏବଂ ନ୍ୟାସ ତୁରନ୍ତ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ଉକ୍ତ ଧାରା (2) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ଏହାର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏହି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ହେବ । ଧାରା 58 ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାସ ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗଠନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । ଧାରା 59 ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ରୁପାନ୍ତରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ, ଯେପରି ଉକ୍ତ ନ୍ୟାସ ପାଇଁ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ଧାରା 59 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ରୁପାନ୍ତରଣ ସହିତ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁ । ଆମେ କେବଳ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଧାରା 59 ର ଉପ-ଧାରା (b) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀରେ ସୂଚିତ ଭାବରେ ଅତିରିକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ବିଷୟ ହୋଇପାରେ । ଧାରା 59 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀର ଖଣ୍ଡ 2 ର ଉପ-ଧାରା (1), ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥାଏ :

"(2) ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ଏବଂ 42 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବ -

(1) ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି ଉନ୍ନତି ଯୋଜନାର ଅଧିସୂଚନାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4ର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନାର ଅବସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରକାଶନ ପରି ସମାନ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସମାନ ହେବ, କେବଳ ଯେଉଁଠାରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନୀୟମର ଧାରା 4 କିମ୍ବା ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଘୋଷଣା ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ତର ଅଛି ।"

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ର ଉପ-ଧାରା (1), ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମି ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି, ସେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ । ଧାରା 5-A ଆପତ୍ତି ଶୁଣାଣି ସହିତ ଜଡିତ । ଧାରା 6 ର ଉପ-ଧାରା (1), ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାର ଧାରା 5-A, ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ବିଚାର କରିବା ପରେ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜମି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ, ସେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଘୋଷଣା କରାଯିବ । 1984 ର ଅଧିନିୟମ 68 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ଉକ୍ତ ଉପ-ଧାରା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ :

"ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି ଧାରା 4, ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଘୋଷଣା ନାହିଁ।"

(i) ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ (ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ବୈଧତା) ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1967 (1/1967) ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ପ୍ରକାଶିତ, କିନ୍ତୁ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1984 ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ ତିନି ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ କରାଯିବ; କିମ୍ବା ”।

ଏହି ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ପ୍ରାବଧାନ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ତିନି ବର୍ଷର ସମୟସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 6ରେ ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣାନାମାର ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଏବଂ ଏହା କେଉଁ ଉପାୟରେ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ବିଶେଷକରି, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28, 58 ଏବଂ 59 ଦ୍ୱାରା, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଏବଂ ବିଶେଷକରି, ଏହାର ଧାରା 6, ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମରେ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା କେବଳ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା 1922 ରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅଧିନିୟମିତ ହେବା ସମୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ । ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନର ସମର୍ଥନରେ ସେ *ମହିନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ମହିନ୍ଦ୍ରା ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନି ଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ । [1979] 2 SCR 1038।ସେହି ମାମଲାରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏକାଧିକାର ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବାଣିଜ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 55। 1969 (ଏହାପରଠାରୁ "ଏମ. ଆର. ଟି. ପି. *ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ସୂଚିତ)ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ଆୟୋଗ* (ଏକାଧିକାର ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବାଣିଜ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ ଆୟୋଗ) ଦ୍ୱାରା ଏମ୍. ଆର. ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 କିମ୍ବା ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଏକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଆଧାରରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ । ଏହି ରାୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଏମ୍. ଆର୍. ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ତାରିଖରେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100ରେ 3ଟି କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ, ସେଥି ମଧ୍ଯରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି, ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଆଇନର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । 1976 ରେ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା, ସଂହିତାର ଧାରା 100 କୁ ଏକ ନୂତନ ଧାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କରାଯିବ ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଯେ ମାମଲାଟି ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ର

ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଯେହେତୁ ଏହା ଏମ୍. ଆର୍. ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ ହେବା ସମୟରେ ଥିଲା, ଆବେଦନଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା କାରଣ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଆଇନର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଯଦିଓ ଏହା ହୋଇପାରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନଟି ପୋଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସଂଶୋଧିତ ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଆଧାରରେ ଆବେଦନର ପୋଷଣୀୟତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆବେଦନଟି ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ ଧାରା 55ର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଧାରରେ ଏହା ସ୍ଥିର କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ 1969 ମସିହାରେ ଏମ୍. ଆର୍. ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ ହେବା ସମୟରେ ସଂହିତାର ଧାରା 100ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ଏମ୍. ଆର୍. ଟି. ପି. ଆଇନର ଧାରା 55ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନୂତନ ଧାରା 100ର ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଧାରା 55ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆଧାରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କିମ୍ବା ସୀମିତ କରିନଥିଲା । ଉକ୍ତ ରାୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ *ପ୍ରିଭି କାଉନସିଲ୍ ବନାମ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ସମବାୟ ବୀମା ସମାଜ ଲିମିଟେଡ୍*, [1958] ଆଇ. ଏ. 259, 267 ରେ ପ୍ରିଭି କାଉନସିଲ୍ ର ରାୟକୁ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ନ୍ୟାୟିକ କମିଟି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ :

> "ଏହି ଦେଶରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ବିଧାନକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଧାନରେ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ପ୍ରଥମ ବିଧାନର ରଦ୍ଦ ଦ୍ୱିତୀୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ; (ବିଧାନ ଆଇନ ଉପରେ ନିରଙ୍କୁଶ, ତୃତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ପୃଷ୍ଠା 349, 350 ରେ ସଂଗୃହୀତ ମାମଲା ଦେଖନ୍ତୁ)" ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଆମେ ନିଜକୁ ଅସମର୍ଥ ମନେ କରୁ । ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଧାନ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ବିଧାନକୁ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଧାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ପ୍ରଥମ ବିଧାନର ରଦ୍ଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଧାନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ । ସେହିପରି, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଏକ ବିଧାନକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଧାନରେ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ସେହି ମାମଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାର ତାରିଖ ପରେ ଏପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିଧାନର ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଧାନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ

ନାହିଁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଧାନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ଯେପରି ଥିଲା ସେହିପରି ରହିଥାଏ । ଏହା ପୁନର୍ବାର ସୁ-ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହୋଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ବିଧାନ ଅନ୍ୟଟିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏହା କେବଳ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇପାରେ । ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ତଥାପି, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସହିତ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଜଡିତ ନୁହେଁ । ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏପରି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜମିର ସାଧାରଣ ଆଇନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପରିକଳ୍ପିତ ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କେବଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଧାରାଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଧାରା ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଏ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉକ୍ତ ଆଇନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ ଯଥାସ୍ଥିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମୟରେ, ଏକ ବିରୋଧାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏପରି କୌଣସି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ବୋଲି ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ, ଯେପରିକି ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀର ଖଣ୍ଡ (2) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଯାହା ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି ଉନ୍ନତିକରଣ ଯୋଜନାର ବିଜ୍ଞପ୍ତର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନାର ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ସମାନ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 (2) (a)ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଭାବରେ ଏକ ଖବରକାଗଜ କିମ୍ବା ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା

ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏପରି ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରଥମେ ଦୈନିକ 'ଅଜିତ'ରେ 30 ମଇ, 1977 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା 30 ମଇ, 1980 ରେ କିମ୍ବା ତା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ । ବାସ୍ତବରେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ, ଜୁନ୍ 30,1980ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମୟ ବହିର୍ଭୂତ ଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ ମେ 30,1977 ରୁ ତିନି ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ତମାଦି ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 42 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମୟ ବହିର୍ଭୂତ ଏବଂ ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା । ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯଥା ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ ।

ଭି. ପି. ଆର୍. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।